

“DE NOIS ORDINARIS A NOIS EXTRAORDINARIS”

Documental del projecte dels alumnes de plàstica de 4rt d'ESO de l'institut Vilatzara de Vilassar de Mar, sobre el Disseny Universal d'Aprenentatge.

Autora: Ainara Alarcón Camacho

2n de Batxillerat

Tutor: Jesús Arbués

INS VILATZARA

Curs 2013-2014

“En un documental parecen no existir limitaciones en sus posibilidades, pero sobre todo, un documental refleja una fascinación y profundo respeto con la actualidad.”

(Rabiger, 1992)

ÍNDEX

1. Introducció	1
1.1. Resum del treball	1
1.2. Estat del tema	2
2. Objectius	2
2.1. Objectiu de recerca	3
2.2. Objectiu general	3
3. Disseny Universal d'Aprenentatge	4
3.1. Els contes	5
3.1.1. Lectura fàcil	5
3.1.2. Braille	10
3.1.3. Lectura compartida	10
3.1.4. Teatre d'ombres	11
3.1.5. Titelles	11
3.1.6. Pictogrames ARASAAC	12
3.1.7. Mòbils	12
3.1.8. Àudios	13
3.1.9. Multimèdia	13
3.1.10. Vídeos	13
3.1.11. Presentacions	13
4. Tipus de discapacitats	14
5. Documental	15
5.1. Elements	15
5.2. Tipus de documentals	16
5.2.1. Punt de vista	16
5.2.2. Relació amb el temps	17

5.3. Etapes de la creació	17
5.4. Passos a seguir	18
6. Web.....	19
6.1. Programa eXeLearning	19
6.2. Com es crea una pàgina web?	19
6.3. Webs al punt cat.....	20
7. Metodologia	21
8. Resultats	32
9. Conclusió	33
10. Agraïments.....	34
11. Webgrafia	35
ANNEXOS.....	36
Annex 1.....	37
Annex 2	38
Annex 3.....	41
Annex 4	42
Annex 5	51

1. Introducció

En aquest curs, segon de batxillerat, cada alumne ha de crear un treball de recerca. El meu treball va sorgir gràcies al meu tutor, Jesús Arbués. Des d'un principi, jo volia fer un treball que tingués a veure amb el món de la comunicació audiovisual. Arrel d'aquí, el Jesús, em va proposar un tema, realitzar un documental sobre el projecte de recerca dels alumnes de plàstica de 4rt d'ESO, de l'institut Vilatzara de Vilassar de Mar, amb els alumnes de l'escola d'educació especial de Can Vila, de Mollet del Vallès, sobre el Disseny Universal d'Aprenentatge, on podem trobar més informació sobre aquests centres a l'annex 1. Vaig acceptar, ja que em semblava un tema interessant per obtenir més coneixement sobre diferents punts i tenia relació amb la comunicació audiovisual.

1.1. Resum del treball

Com es pot recollir tot el procés d'un projecte d'una manera audiovisual?

A dies d'ara podem donar gràcies a la nova tecnologia, ja que ens permet mostrar d'una manera més interactiva, qualsevol projecte i que no només quedi en format de text.

El meu treball de recerca es basa en crear un documental sobre un projecte entre alumnes de 4rt d'ESO de plàstica de l'INS Vilatzara de Vilassar de Mar, i alumnes de l'escola d'educació especial Can Vila de Mollet del Vallès, on el tema principal és el Disseny Universal d'Aprenentatge. Els alumnes de l'institut Vilatzara crearan diferents materials per a facilitar l'aprenentatge als alumnes de Can Vila.

Un cop creat el documental, que millor que fer una pàgina web per expandir-ho i ensenyar aquest treball a totes les persones que estiguin interessades en saber alguna cosa relacionada amb el Disseny Universal d'Aprenentatge i veure el treball que han fet tots aquests alumnes. Llavors, he creat una pàgina web i diferents tutorials on s'explica com poder crear aquesta pàgina.

1.2. Estat del tema

L'Aprentatge servei és un projecte educatiu, que serveix per a que la gent pugui treballar en necessitats reals de l'entorn amb l'objectiu de millorar-les. Aquest projecte es centra tant en la part d'aprenentatge com en la part solidària i és accessible per a totes les edats i etapes educatives. Es pot fer tant en l'educació formal, en tutories, crèdits de síntesi o recerca, i en l'educació informal, en colònies, campaments i altres.

És un servei que ens ajuda a aprendre i a col·laborar amb altres persones pel fet, com he esmentat abans, de millorar les necessitats d'altres persones.

Aquesta informació l'he obtingut a partir de la pàgina web de l'Aprentatge servei, on aquí trobem el link i una imatge de la web.

<http://www.aprenentatgeservei.org/index.php?cm=02>

The screenshot shows the website for 'Aprentatge Servei'. At the top, there is a navigation menu with links: 'Inici | Què és l'APS? | Centre Promotor | Xarxa APS | Àmbits de servei | Experiències | Biblioteca virtual | Enllaços d'interès | Agenda i actualitat'. The main heading is 'Què és l'APS?'. Below this, there are three sub-sections: 'Característiques', 'Què no és l'APS', and 'Preguntes més freqüents'. A central image shows a group of people, including one in a wheelchair, on a beach. Below the image, the text reads: 'Què és l'APS? Tot i la pluralitat d'experiències d'APS, amb accents i sensibilitats diferents, hi ha un cert grau d'unanimitat en definir-lo com una activitat complexa que integra el servei a la comunitat amb l'aprenentatge de continguts, competències, habilitats o valors. En l'APS es fonen **intencionalitat pedagògica** i **intencionalitat solidària**. És una proposta innovadora que parteix d'elements tan coneguts com el servei voluntari a la comunitat i l'adquisició d'aprenentatges. L'aprenentatge servei és una proposta educativa que combina processos d'aprenentatge i de servei a la comunitat en un sol projecte ben articulat en el qual els participants es formen tot treballant sobre necessitats reals de l'entorn amb l'objectiu de millorar-lo. L'aprenentatge servei és, doncs, un projecte educatiu amb utilitat social.'

Font: Impressió de pantalla de la pàgina web de l'Aprentatge Servei.

2. Objectius

2.1 Objectiu de recerca

El meu objectiu de recerca és crear un documental sobre el projecte dels alumnes de plàstica de 4rt.

Saber què és un documental, quines pautes s'han de seguir per a poder crear-ho. Reconèixer un bon documental, quina estructura ha de tenir. Obtenir més informació sobre el món del documental.

Un altre objectiu és tenir més informació sobre el món de les pàgines web, com crear-les.

2.2 Objectiu general

A partir de realitzar aquest treball amb el tema de Disseny Universal d'Aprenentatge, tinc altres objectius. Sabes què és Disseny Universal d'Aprenentatge, obtenir informació sobre les diferents discapacitats, descobrir què és la lectura fàcil i per a què serveix...

També, mirant cap a un futur, serà una bona eina per poder saber com fer un bon documental, una bona pàgina web, adquiriré molta experiència en diferents àmbits, podré redactar escrits amb més facilitat, i sobretot , gràcies al tema d'aquest projecte, poder posar-me a la pell d'aquestes persones amb discapacitat, les dificultats que tenen en poder aprendre, i així poder arribar a totes les persones per poder ajudar-les i que tinguin les mateixes opcions que tots.

3. Disseny Universal d'Aprenentatge

Coneixem com a Disseny Universal d'Aprenentatge, el mètode per el qual els alumnes poden accedir al currículum ordinari, i no donar importància a les diferències que tinguin i eliminar-les, i poder arribar a que tots els alumnes puguin participar.

De fet, quan aprenem, en el nostre cervell hi ha tres regions determinades on es duen a terme diferents processos: reconeixement, estratègia i afectives. L'objectiu del Disseny Universal d'Aprenentatge és poder millorar aquestes tres regions, per poder eliminar tots aquells problemes que puguin tenir les persones amb dificultats i els impedeixi que aprenguin. Així que s'ha de trobar variants per a la representació de les coses, per a la interacció, i per als interessos dels alumnes.

Per més informació:

<http://recursosdua.wordpress.com/que-es-el-disseny-universal-de-laprenentatge/>

Font: Impressió de pantalla de la pàgina web Recursos Disseny Universal d'Aprenentatge.

3.1. Els contes

En aquest projecte, els alumnes de 4rt d'ESO de plàstica de l'institut Vilatzara de Vilassar de Mar, van decidir adaptar dos contes. Un conte rus que es diu "El peix d'or" i un conte àrab que es diu "Les cinc cabretes i el llop".

"El peix d'or" l'adaptaran l'Ona Castellví, l'Eduard Francisco, La Lídia Moreno, la Liza Mihhedko, la Marina Oliana, la Paula Garcia i la Marina Calle. La Liza és russa, llavors va parlar amb la seva mare per a què li digues un conte, i a partir d'aquí van buscar informació per internet.

"Les cinc cabretes i el llop", és una versió que han fet la Paula Cotoí, la Judith Duard, la Hajar Mesbah i la Sara González, a partir del conte original àrab, "Les 7 cabretes".

Amb aquests dos contes faran totes les següents adaptacions per a que qualsevol persona, tingui o no discapacitats, pugui accedir: lectura fàcil, conte en Braille, lectura compartida, teatre d'ombres, titelles pictogrames AARASAC, mòbils, àudios, multimèdia, vídeos, i presentacions.

A continuació tenim una explicació sobre que tracta cada adaptació.

3.1.1 Lectura fàcil

La lectura fàcil és un mètode d'adaptació i redacció de textos o documents que pretén fer més accessible la informació i la cultura a totes aquelles persones que pateixen dificultats de comprensió lectora.

A vegades, al terme de la Lectura fàcil se li pot atribuir dues definicions diferents: L'una es refereix a l'adaptació lingüística d'un text, aconseguint així, que la lectura sigui més fàcil, però no la comprensió.

L'altra es refereix a l'adaptació del text, que fa més fàcil la lectura i també la comprensió.

Com crear un llibre en format Lectura Fàcil

Per elaborar un text en LF s'ha de tenir en compte diferents aspectes perquè el redactat sigui perfecte, adequat i complexi totes les normes.

El CEAPAT d'Albacete ha publicat el document "Cómo elaborar textos de fácil lectura" on, de forma molt clara i instructiva, s'expliquen les normes a seguir per elaborar un text en lectura

fàcil. Aquesta fotografia és la portada d'aquest.

Al principi, els editors dels materials en Lectura Fàcil van intentar crear unes directrius molt detallades per realitzar correctament les publicacions, però aquestes directrius no van tenir gaire èxit ja que cada escriptor ha de tenir llibertat a l'hora de crear. D'aquesta manera, els escriptors han deixat de banda les directrius detallades i s'han passat al bàndol de l'experiència on escriure segons allò que han après però sempre d'acord amb les normes generals creades per l'IFLA.

Per realitzar un text en lectura fàcil, s'ha de tenir molt en compte el llenguatge, les il·lustracions que acompanyen el text, el contingut, el disseny i la publicació. El principi bàsic que han de tenir tots els materials LF és la narració de la història, aquesta ja de ser una història concreta i lògica amb una única línia argumental.

1. LLENGUATGE I CONTINGUT

Tot i que les directrius poden variar segons el nivell i la persona que escriu la història, hi ha tot una sèrie de normes generals que han de veure's reflectides en el text, document, etc.. com ara:

1. El principi bàsic que han de complir tots els materials LF és narrar una història concreta i lògica amb una única línia argumental.
2. Dins d'aquest argument s'ha de descriure els fets en ordre cronològic, donar una continuïtat lògica a l'acció i per últim relatar accions directes.

Evitant sempre la incorporació d'un fons de pàgina per no causar una sensació d'incertesa en el lector.

3. Els escriptors per tal de realitzar un text en Lectura Fàcil haurien d'informar-se sobre aquest tema i haurien de conèixer els diferents grups destinataris que pateixen dificultats de comprensió lectora.
4. S'ha de tenir molt en compte el públic destinatari . Totes els escriptors que es dediquen a realitzar materials en lectura fàcil haurien de consultar el grup de persones al qual va destinat el text, per tal de saber com pensen i d'aquesta manera saber com pot millor el seu escrit.

2. LLENGUATGE

1. VOCABULARI

1. utilitzar un llenguatge simple i directe, però digne.
1. Utilitzar un llenguatge molt senzill, entenedor i positiu, sense cap tipus de contradicció o negació que pugui crear una confusió al lector.
2. Evitar l'ús de conceptes abstractes, simbòlic i les estructures complexes.
3. Utilitzar paraules pròpies del llenguatge quotidià parlat.
4. No utilitzar un llenguatge metafòric i figuratiu.
5. Evitar els mots polisèmics.
6. Evitar paraules d'altres idiomes en cursiva o en majúscula.
7. Evitar els tecnicismes, abreviatures i les inicials.
8. No es poden fer servir números romans.
9. A l'hora d'escollir entre dos sinònims per referir-se al mateix concepte, triar l'ús del més freqüent.
10. Els verbs han de descriure accions.
11. Evitar l'ús de verbs nominalitzats.
12. Substituir tots els adverbis acabats en -ment per altres més senzills.

2. GRAMÀTICA I ESTRUCTURA NARRATIVA

1. Utilitzar frases curtes amb una sola idea principal en cada oració.
2. La longitud de línia ha de tenir uns 55-60 caràcters amb espais inclosos.

3. Eliminar les frases subordinades.
4. Mantenir l'ordre convencional de la frase (subjecte+verb+predicat)
5. Utilitzar la veu activa en comptes de la passiva.
6. S'ha d'explicar tota la informació, no s'ha de donar per suposat que el lector gaudeix de coneixements previs.
7. Evitar les introduccions massa llargues.
8. Eviteu deixar partícules penjant al final de la línia, com articles, pronoms, preposicions i conjuncions.

1. CONTINGUT, DISSENY ,TIPOGRAFIA I EDICIÓ

1. s'ha d'evitar una gran quantitat de personatges.
2. Cal evitar diferents accions en una sola frase.
3. Posar una oració per línia.
4. Els fets com ja he dit abans s'han de descriure per ordre cronològic, això vol dir que no poden haver salts en el temps.
5. Fer ús de poques línies o paràgrafs per cada pàgina.
6. El text , ha d'estar alineat a l'esquerra sense justificar.
7. Les relacions complicades s'han d'explicar detalladament.
8. Els marges han de ser amples i l'espaiat generós.
9. La disposició gràfica hauria de ser clara i atractiva.
10. Utilitzar lletra gran i evitar la cursiva.
11. No s'ha d'utilitzar més de dos tipus de lletres. Els estils de lletra més adequats per realitzar un document en lectura fàcil és la Century Schoolbook i la Times New Roman amb una mida aproximada a 12 punts.
12. Ha d'haver un bon contrast entre el fons i la imatge.
13. Utilitzar la negreta per ressaltar alguna paraula.

Aquestes normes de llenguatge, contingut i disseny són molt generals i són aquelles que tots els escriptors han de complir a l'hora de dur a terme un text en Lectura Fàcil ja que si no les compleixen el text no serà reconegut com a ta

2. LES IL·LUSTRACIONS

Les il·lustracions incorporades al text prenen una gran importància en els textos de LF, ja que, faciliten la comprensió del text perquè la imatge és el reflexa d'allò que s'està dient en el text. Per aquest motiu, les il·lustracions han de ser bastant clares, entenedores i han d'harmonitzar amb el text.

A l'hora de fer les il·lustracions, s'han d'evitar les imatges abstractes que provoquen àmplies i diferents interpretacions per part del lector i provoquen també que el text sigui difícil d'entendre perquè la imatge no comunica detalladament allò que s'està descrivint en el text i això comporta que el lector tingui més d'una interpretació d'aquella imatge.

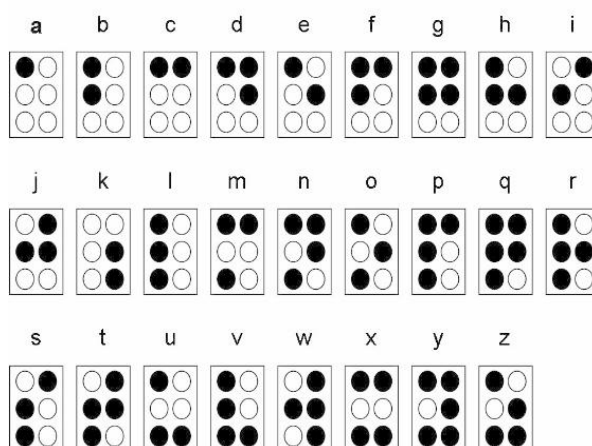
Aquestes imatges abstractes que dificulten la comprensió lectora no són recomanables per els destinataris de la LF, però, es poden utilitzar en alguns casos, sempre i quan, siguin pensades per a un tipus de públic específic de LF.

També podem trobar com a il·lustració, pictogrames, que són uns símbols que representen un objecte a partir d'una il·lustració. Aquests només són recomanables per a persones amb discapacitats mentals, per tant, no són adequats a tot tipus de persones i no es poden utilitzar ne materials de LF per a altres destinataris.

***Tota la informació obtinguda de la Lectura fàcil és un document de la Vera Moreira Nunes**

3.1.2. Braille

El braille és un sistema de lectura i escriptura tàctil pensat i adaptat per a persones que són cegues. El braille no és un idioma, sinó un alfabet. Es poden representar lletres, signes de puntuació, números, símbols matemàtics, música, etc. Consisteix en cel·les de sis punts en relleu, organitzats com una matriu de tres files per dues columnes, que es numeren de dalt a baix i d'esquerra a dreta, com es veu en la següent imatge:

Font: Alfabet Braille, <http://www.escuelapedia.com/el-braille/>

3.1.3. Lectura compartida

La lectura compartida s'utilitza diàriament amb els alumnes que estan començant a aprendre a llegir, i el que fa és permetre que hi hagi una lectura en veu alta entre un lector competent i un aprenent.

Font: Representació animada de lectura compartida,
<http://lenguajenb1-myriam.blogspot.com.es/2009/08/lectura-compartida.html>

3.1.4. Teatre d'ombres

Per realitzar el teatre d'ombres s'utilitzen les ombres xineses, que són un joc que consisteix en col·locar les mans entre una font de llum i una pantalla o paret, de manera que es projectarà a posició de les mans fent diferent figures.

Font: Teatre d'ombres, <http://www.tonirumbau.org/handfull-cat.htm>

3.1.5 Titelles

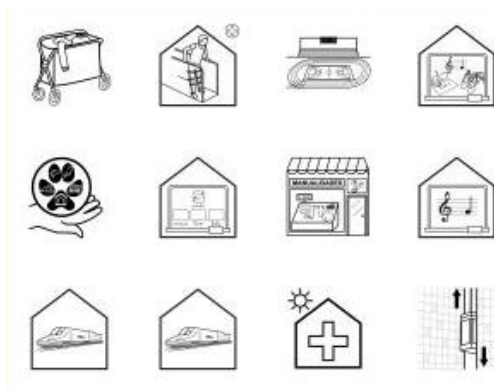
Un titella és una figura o ninot que es mou de manera que sembla que el seu moviment és autònom, és a dir, que es mogui sol. El seu moviment es fa amb l'ajuda de molles, cordes, fils... i altres estris adaptats a cada tipus de titella.

Font: Titelles, <http://ninetsninotstittellesicapgrossos.blogspot.com.es/2011/10/els-pallassos-tittelles-de-dit.html>

3.1.6 Pictogrames ARASAAC

ARASAAC és un portal que ofereix recursos gràfics i materials per poder facilitar la comunicació d'aquelles persones amb algun tipus de dificultat en aquesta àrea. Un d'aquests recursos són els pictogrames.

Font: Pictogrames AARASAC, <http://www.catedu.es/arasaac/index.php>

3.1.7 Mòbils

Un mòbil és un tipus d'escultura que penja i està composta per parts que es mouen. El moviment pot ser a causa de la força de l'aire, manual o mecànic. Els components del mòbil solen ser de caràcter abstracte i poden ser independents, estar units per forma o color, ser parts d'un tot o bé ser repeticions.

Font: Mòbil,

<http://unpolsimdesal.blogspot.com.es/2012/07/buscant-lequilibri-amb-calder.html#axzz2qOhgMLD7>

3.1.8 Àudios

En aquest apartat es narraran els contes, primerament esmentats, gravats en àudio d'una manera dramàtica i amb efectes de so.

3.1.9 Multimèdia

Es poden utilitzar de diferent manera, com per exemple anar agrupant cada ombra amb el seu objecte, separar animals de granja amb animals de mar... Els alumnes del projecte crearan activitats per les pissarres digitals que tenen a Can Vila, com poder veure a la imatge de la pàgina del punt 7. Metodologia.

3.1.10 Vídeos

Es crearan dos tipus de vídeo per a poder representar els contes:

- Un vídeo del conte llegit, es crearà un vídeo amb escenes del conte.
- Un vídeo del conte llegit subtitulat, vídeo anterior però subtitulat per a diferents persones amb discapacitats.

3.1.11 Presentacions

Es crearan tres tipus de presentació d'imatges per representar els contes:

- Imatges amb presentació d'àudio, és a dir, un seguit d'imatge en el qual es gravarà un àudio amb el conte narrat.
- Imatges subtitulades, el vídeo anterior però subtitulat per a diferents persones amb discapacitats.

4. Tipus de discapacitats

Podem trobar diferents discapacitats:

1. Discapacitat física:

-Motòrica: és una discapacitat que afecta la capacitat del moviment, com per exemple a causa d'accidents.

-No motòrica: és una discapacitat que per diferents causes orgàniques no poden fer una vida completa, com per exemple malalties pulmonars.

2. Discapacitat sensorial:

-Visual: discapacitat que pateixen les persones que no tenen una visió completa o la tenen parcial, com per exemple la ceguera.

-Auditiva: discapacitat que pateixen les persones que no tenen una audició completa o la tenen parcial, i que aquesta discapacitat pot afectar a a parla, com per exemple la sordmudesa.

3. Discapacitat intel·lectual:

Són les persones que tenen deficiència mental. Tenen una funció intel·lectual més baixa de la mitjana, i una facilitat de comprensió i informació reduïda.

4. Malaltia mental:

Persones afectades per trastorns cognitius, d'afectivitat o de conducta.

5. Multi discapacitat:

Quan una mateixa persona té varies deficiències (intel·lectuals, físiques, sensorials) i qualsevol combinació de dues o més discapacitats (paràlisi cerebral, sordmudesa, autisme i retràs en el desenvolupament).

5. Documental

Un documental és una relació amb la realitat mitjançant el sistema audiovisual, que utilitza material del present, fent servir entrevistes, gravacions, imatges, i el que ens permet és poder ensenyar alguna situació que afecti a la societat, tant pot ser de registre educatiu, divulgatiu, científic o històric.

5.1. Elements

Els elements que utilitzem per crear un documental els dividim en dos grups, els de vídeo i els d'àudio.

Vídeo:

- Gravació d'acció: en aquest apartat podem trobar imatges de persones fent diferents activitats, i també imatges de paisatges.
- Material d'estoc: vídeos que no han sigut utilitzats abans.
- Gent parlant: gravacions on es pot veure a persones parlant com si la càmera no estigues, o gent que col·labora amb el documental i ens parla del tema que són especialitats.
- Entrevistes: gravacions de persones que responen a diverses qüestions.
- Títols, encapçalaments, animacions, caricatures i altres gràfics.
- Fotografies immòbils.
- Pantalles en blanc, per obtenir l'atenció en l'àudio.

Àudio:

- Àudio sincronitzat: soroll que ha sigut gravat mentre es realitzava la gravació.
- Música
- Silenci: s'utilitza per captar l'atenció de l'espectador o donar-li importància a alguna cosa.
- Efectes d'àudio
- Narració: veu de l'autor del documental o qualsevol altra participant.
- Voice over.

5.2. Tipus de documentals

Per poder definir els tipus de documentals els dividim en dues categories:

- Punt de vista
- Relació amb el temps

5.2.1. Punt de vista

Els diferents documentals de punt de vista són:

- Personatge principal: la pel·lícula està feta al voltant d'aquest personatge, fins i tot pot estar narrada per ell mateix.
- Diferents personatges: representen diferents personatges de la societat.
- Personal: l'autor del documental pot presentar la seva opinió d'una manera subjectiva com també pot presentar-se davant la càmera com a reporter.
- Omniscient: l'opinió que es narra es vol representar de manera col·lectiva, en tercera persona.
- Reflexiu: quan un documental el que vol fer és que l'espectador s'adoni que allò no només és una pel·lícula sinó que pertany a la vida real.

5.2.2. Relació amb el temps

- D'esdeveniment: per poder realitzar el documental a vegades es necessita una organització especial on a vegades es pot prescindir.
- De procés: és una cadena de imatges en el qual es construeix un procés sencer.
- De viatge: en el qual s'expliquen tots els detalls metafòrics del documental.
- De ciutat emmurallada: són els documentals que a causa de les societats que es tanquen en si mateixes utilitzen un microcosmos per a fer una crítica sobre una escala més ampla.
- Històrics: representen històries del passat.
- Biogràfics: es retrata la vida de una persona.

5.3. Etapes de la creació

Preproducció

D'acord amb Rabiger l'etapa de preproducció de qualsevol audiovisual es on es poden veure totes les decisions i ajustos previs a la gravació. En el cas d'un documental es tindrà que solucionar qüestions com quin és el tema, fer investigació, crear un equip de treball, aconseguir un equip i decidir tots els detalls de la gravació. El temps dedicat a aquesta part per prevenir problemes i obstacles tindrà molt a veure amb l'èxit de les següents etapes. Contrari al que normalment es pensa, dirigir un documental és un procés que té menys a veure amb el qüestionari espontani que amb les conclusions aconseguides després de la investigació. (1992:35)

Text de Rabiger.

Producció

En aquest punt es realitza tot el material necessari per poder crear el documental. Es faran les entrevistes, es gravaran a les persones parlant, imatges, àudios...

Postproducció

És la part del procés on es transforma tot el material obtingut. El treball de l'editor és com tornar a fer el documental, ja que a partir d'aquí és on comença a tenir forma. No és la part més important del documental, però sí la més creativa.

5.4 Passos a seguir

Els passos que s'han de seguir per a poder crear un bon documental són els següents:

1. Trobar un tema que sigui interessant i possible per poder gravar, que contingui una pregunta amb l'objectiu de respondre-la.
2. Investigació prèvia. Un cop ja es té el tema s'ha de informar-se de tot el que tingui relació, i si es troba alguna cosa que no es sabia l'existència s'ha d'informar-se encara més, per webs, llibres, parlar amb persones...
3. Fer un esquema sobre com seria l'estructura del teu documental, i les parts importants del teu treball. Què necessites per crear-ho, com penses fer-ho, eines que necessitis com una càmera, ordinador...
4. Un cop tinguis l'esquema fet, comença a moure't, fes les entrevistes i organitza cites amb les persones que tinguin experiència en el tema.
5. Quan ja tinguis tot aquest procés comença la part més pràctica, agafar la càmera i començar a gravar. S'ha de gravar tot allò que puguis, demanar sempre permís si vas a qualsevol lloc on no coneguis, fer fotografies de tot allò que trobis, mai saps si et faran falta.
6. Un cop gravat tot lo necessari queda el moment d'edició del documental. En aquesta edició s'ha d'utilitzar tots els vídeos que s'han fet, fotografies, música...
7. Finalment, quan hem acabat l'edició només ens queda presentar-lo.

6. Web

Una pàgina web és un document electrònic en el qual pots trobar imatges, textos, àudios, vídeos, programes, enllaços... que es pot accedir a partir d'un navegador.

6.1. Programa eXeLearning

L'eXeLearning és una eina de codi obert per ajudar a qualsevol persona en la <http://exelearning.net/descargas/> publicació i creació de continguts web.

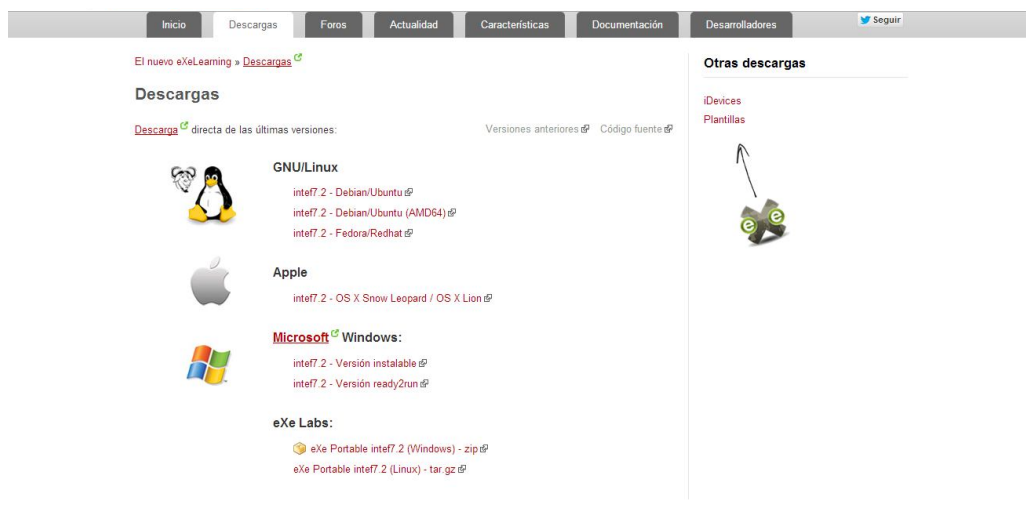

Font: Logo programa eXeLearning, <http://exelearning.net/>

6.2. Com es crea una pàgina web?

En aquest apartat mostraré quins passos s'han de seguir per poder crear una pàgina web amb el programa anterior. Passos:

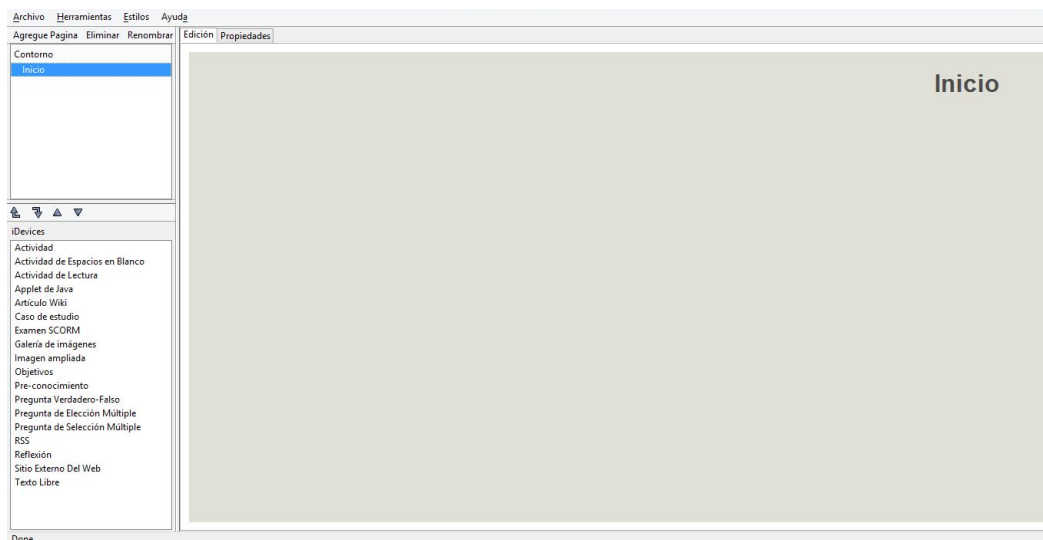
1. Per descarregar el programa al nostre ordinador hem d'entrar en aquest link, i trobem la pàgina següent:

Com es pot veure hi ha per diferents opcions, tant de Windows, Linux o Apple.

Font: Impressió pantalla pàgina web eXelearning.

2. Un cop el tenim descarregat en l'ordinador i l'obrim ens sortirà aquesta imatge:

Font: Impressió pantalla programa eXeLearning

Un cop tenim tot això, a la meua pàgina web podem trobar diferents tutorials que he fet per poder anar construint la pàgina web. www.dua.cat

6.3. Webs al punt cat

Webs al punt cat és un concurs d'elaboració de llocs de web per alumnes de l'ESO, Batxillerat i Cicles formatius de Grau Mitjà o Superior. En el meu cas el meu tutor em va proposar l'opció de participar, i el dia 16 de desembre de 2013 em vaig inscriure amb el domini www.dua.cat. Per trobar més informació sobre aquest concurs aquí trobem el link de la web: <http://websalpunt.cat/>

Allarguem la convocatòria fins al 31 de gener **inscriu-t'hi!**

Font: Impressió pantalla pàgina web Webs al punt cat

7. Metodologia

Abans d'acabar primer de batxillerat ja tenia decidit quin seria el meu treball de recerca, crear un canal de televisió. Durant l'estiu vaig començar a buscar informació però quan vaig començar l'institut, segon de batxillerat, a causa de diferents circumstàncies, com podem veure a l'annex 2, no vaig poder fer aquest treball.

Deixant aquest tema de banda, el meu tutor em va proposar el meu actual treball, crear un documental sobre el projecte de recerca dels alumnes de plàstica 4rt d'ESO, de l'Institut Vilatzara. El projecte que fan tracta sobre el Disseny Universal d'Aprenentatge. Volen ajudar a nois i noies de l'escola d'educació especial de Can Vila, Mollet del Vallès, per a què la seva educació sigui més fàcil i no hi hagi tants inconvenients. Van decidir fer dos grups, el primer on trobem a l'Eduard Francisco, Marina Oliana, Ona Castellví, Liza Mihhedko, Marina Calle, Lúdia Moreno i Paula Garcia, i en el segon grup, la Paula Cotoí, Sara González, Hajar Mesbah i Judith Duard. Cada grup fa un conte diferent i l'adaptaran de diferents maneres.

En aquesta primera imatge trobem els integrants del primer grup:

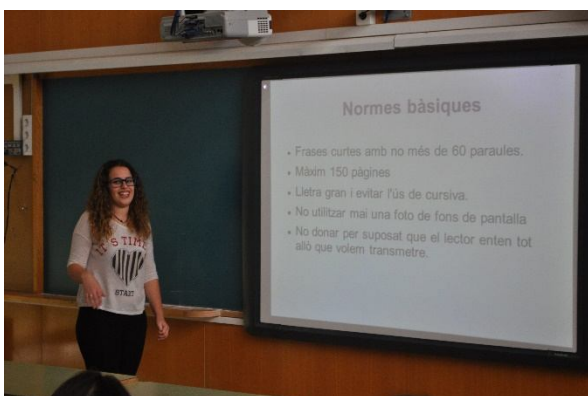
Font: Alumnes del projecte de recerca, [http://elpeixdor.blogspot.com/es/](http://elpeixdor.blogspot.com.es/)
D'esquerra a dreta: Eduard, Marina O., Ona, Liza, Marina C., Lúdia, Paula.

En aquesta imatge trobem el segon grup:

Font: Alumnes del projecte de recerca, <http://les5cabretes.blogspot.com.es/>
D'esquerra a dreta: Judith, Paula, Hajar i Sara.

Un cop decidit el tema, el dia 13 de novembre de 2013 vaig anar a l'aula dels alumnes de 4rt i vaig començar a gravar la presentació oral d'una companya de 2ⁿ de batxillerat, Vera Moreira, que està fent un Treball de Recerca sobre la Lectura fàcil, i seguidament vaig gravar la presentació de la Lúdia Moreno, també de Lectura fàcil.

Font: Veiem a la Vera Moreira (esquerra) i a la Lúdia Moreno (dreta) fen les presentacions
Fotografies realitzades per l'autora del treball.

Per començar el meu treball em vaig preparar un esquema de tot el que tenia previst per fer en el documental, el podem veure a l'annex 3.

El dia 19 de novembre de 2013 vaig començar a gravar les primeres entrevistes a dues companyes de 4rt d'ESO, Lúdia Moreno i Liza Mihhedko. Per gravar aquestes entrevistes vaig utilitzar una càmera reflex Nikon D500, però hi havia el problema de l'àudio que no s'escoltava del tot bé, per això vaig fer servir el meu telèfon mòbil com a gravadora. La Lidia va explicar què era la lectura fàcil, i la Liza va explicar el conte rus que fa el seu grup, i quina intenció pretenen transmetre.

Una setmana després vaig fer tres entrevistes més, a l'Hajar que explicava quin és el seu conte i l'objectiu, la Paula que va parlar sobre el projecte que feien en general i l'Eduard ens parlava sobre els tipus de discapacitats.

Un cop començat el projecte, el meu tutor, Jesús Arbués, va organitzar una reunió amb els pares dels companys del projecte de 4rt, el dia 2 de desembre de 2013, per mostrar quina era la seva intenció de tota la feina que estaven fent, i avisar de les reaccions que podien tenir els nois i noies pel fet d'anar a l'escola d'educació especial Can Vila. En aquesta reunió la meua feina va ser fer gravacions i imatges sobre la reunió, com podem veure:

Font: Reunió de pares. Realitzades per Desirée González.

Després de la reunió de pares, vaig començar a editar les entrevistes fetes als alumnes.

Primer vaig agafar tots els vídeos, i amb el programa Movie Maker, vaig anar retallant totes les parts innecessàries per quedar-me amb la part essencial. Un cop vaig tenir tots els vídeos editats, amb el programa Audacity, vaig retallar els àudios per tal de que coincidís amb el vídeo, però abans de poder obrir l'àudio amb l'Audacity havia de passar-ho a format MP3, i importava els àudios a aquesta pàgina web, <http://audio.online-convert.com/es/convertir-a-mp3> , i els convertia. Quan finalment vaig acabar de retallar els àudios, els vaig unir amb els vídeos a través del Movie Maker.

Font: Logo Movie Maker

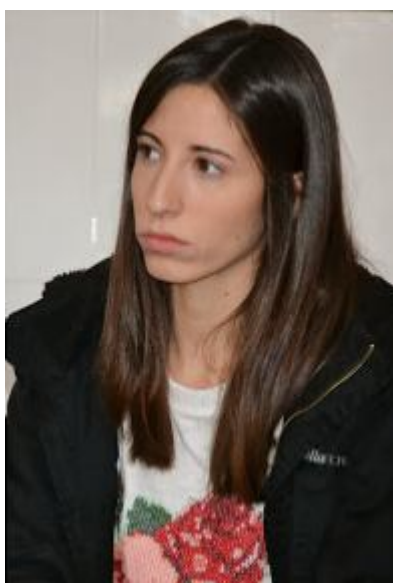
www.google.es

Font: Logo Audacity

www.google.es

Dies més tard, l'11 de desembre de 2013, van venir a l'institut l'Ana Risco, ex-alumna de l'institut, i actualment estudiant de Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona, i el Toni Seuma, professor de Can Vila.. L'Ana Risco està fent un reportatge acadèmic per l'assignatura 'Periodisme de proximitat impartida' i va decidir triar aquest projecte, on podem veure un inici del seu reportatge a l'annex 4. El Toni Seuma va venir a fer una presentació de com és l'escola d'educació especial., per anar preparant als alumnes per quan anessin a la primera visita a l'escola.

Font: Ana Risco, estudiant de periodisme
<http://les5cabretes.blogspot.com.es/>

Font: Toni Seuma professor Can Vila ,
fotografia per l'autora del treball.

Font: Presentació Toni Seuma a l'institut Vilatzara.
Fotografia realitzada per l'autora del treball.

Un cop es va acabar la presentació del Toni Seuma, em va permetre realitzar-li una petita entrevista sobre el seu treball, i l'escola d'educació especial, que la podem veure a l'annex 5.

El dia 18 de desembre de 2013, vaig realitzar la primera visita, juntament amb els alumnes de 4rt d'ESO i el Jesús Arbués, a l'escola d'educació especial de Can Vila. Quan vam arribar el primer que vam fer és reunir-nos en el menjador amb la cap d'estudis, Pili, i una professora del centre, Marisa, on ens van explicar que en trobaríem quan iniciéssim la visita.

*Font: Menjador de Can Vila amb els alumnes i professors reunits.
Fotografia realitzada per l'autora del treball.*

Un cop realitzada la reunió, ens van dividir en diferents grups. A mi, amb 5 nois més, ens van portar amb el grup de discapacitats físics infantils, els quals casi no podien moure's, només alguna extremitat, o els hi costava caminar, a l'aula d'informàtica. En aquella aula ens trobàvem amb quatre alumnes, el Noel (8 anys), el Marc (9 anys), la Daiana (6 anys) i la Irene (4 anys). Ens van mostrar de quina manera utilitzaven la informàtica per a que ells poguessin aprendre millor. Primer, sempre, deien 'Bon dia', anaven passant fotografies dels alumnes i professors de la classe. Un cop acabat, ens van ensenyar el conte de 'Hansel i Gretel' en diferents formats.

Un dels primers formats va ser unes imatges que anaven acompanyades amb una cançó, i el que els alumnes havien de fer és anar clicant un botó d'una mida gran, i així s'anaven passant les imatges. Utilitzaven l'àudio per ajudar en la forma auditiva, i les imatges per una forma visual. A més, per obtenir més canals, utilitzaven objectes com una casa de nines, un ocell, ninots... i mentre s'escoltava la cançó i es veia la imatge els hi anaven ensenyant els objectes.

Font: Escola Can Vila, explicació d'un conte a través d'imatges, àudio i objectes. Fotografia realitzada per l'autora del treball.

La segona manera d'adaptació del conte, també era utilitzant imatges i àudio, però l'àudio aquest cop era una persona narrant el conte, i es feia el mateix mecanisme, els alumnes havien d'anar clicant el botó per a passar d'imatge.

L'última opció que ens van ensenyar va ser la catifa amb diferents dibuixos animats, i llavors els alumnes decidien quin volien i havien de clicar, amb el peu, la imatge i quan la clicaven s'escoltava la cançó del dibuix que havien escollit.

Font: Representació de la catifa amb dibuixos animats a l'escola Can Vila. Fotografia realitzada per l'autora del treball.

Un cop vam acabar la visita a l'aula d'informàtica, ens vam reunir tots un altre cop al menjador. Allà vam fer diferents qüestions sobre el que havia vist cada grup, i si volien fer-li alguna pregunta a les professores. Els alumnes volien veure més aules i alumnes de Can Vila, i ens van cedir fer una visita als nois de secundària. Allà vam poder parlar amb ells, i poder apropar-nos d'una manera més natural. També, una professora, ens va fer una explicació sobre com utilitzaven la pissarra digital. La feien servir per fer diferents activitats, com relacionar cada color amb el seu nom, posar el seu objecte amb l'ombra corresponent, les diferents estacions de l'any...

Font: Alumne de l'INS Vilatzara utilitzant la pissarra digital.

Fotografia realitzada per l'autora del treball.

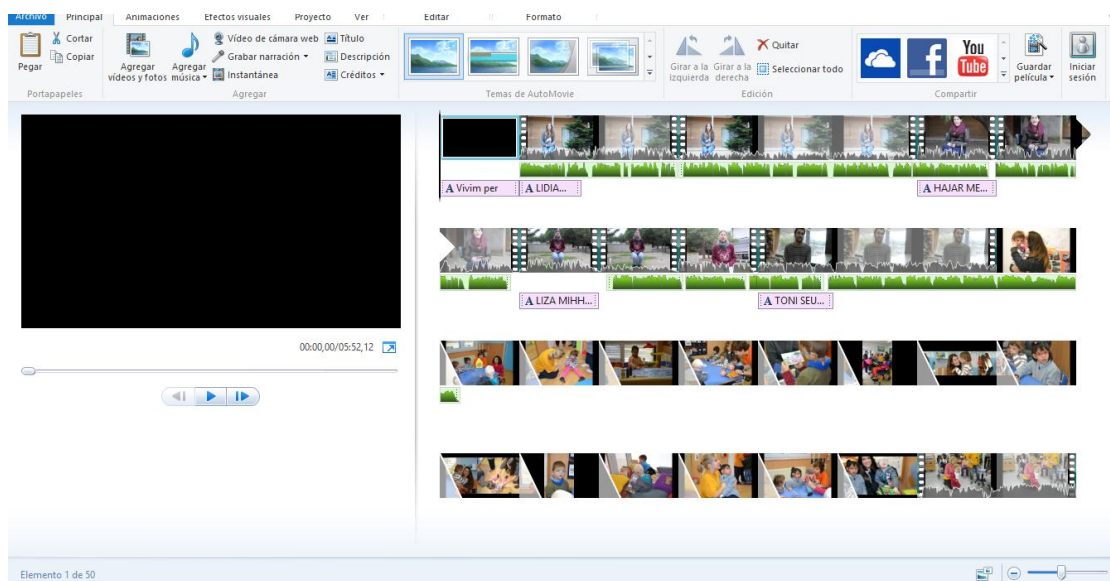
Un cop vam finalitzar la visita per Secundària, va ser l'hora de marxar i dir adéu a Can Vila fins al maig.

Font: Alumnes i col·laboradors en representació a l'INS Vilatzara.

<http://les5cabretes.blogspot.com.es/>

Un cop ja vaig tenir la informació necessària per poder començar a fer la primera part del meu documental, perquè sencer no el podré fer per el motiu de que els alumnes fins el maig no presentaran el que han fet als alumnes de Can Vila, i els alumnes de segon de batxillerat presentem el treball de recerca al gener, pel fet que només podré presentar la primera part del documental. Dit això, vaig començar a realitzar el meu documental a partir d'imatges, àudios i vídeos.

Font: Inici de l'edició del documental.

Impressió de pantalla realitzada per l'autora del treball.

Quan vaig tenir el documental acabat, el meu tutor em va dir que fes la primera presentació, el dia 9 de gener de 2014, davant dels alumnes de 2ⁿ de batxillerat de dibuix tècnic, juntament amb alguns alumnes de 4rt d'ESO que fan el projecte.

Arrel d'aquesta presentació vaig veure diferents errors que hi havia en el documental, i com encara quedava temps per poder solucionar-ho vaig decidir tornar a fer entrevistes a tots els alumnes de 4rt d'ESO del projecte.

El 13 de gener vaig començar les noves entrevistes amb l'Ona Castellví, la Marina Ollana i la Paula Garcia.

L'Ona ens explica una introducció sobre el projecte que estan fent, i que pretenen aconseguir. La Marina ens explica que li va semblar la sortida a Can Vila, i la Paula quins són els materials que estan creant.

*Font: Ainara Alarcón amb dues alumnes, Marina i Ona, realitzant entrevistes.
Fotografies realitzades per Desirée González.*

Seguim amb les entrevistes, el dia 15 de gener de 2014, amb l'Eduard Francisco, el Cedric Llopis, la Marina Calle, la Judith Duard, la Sara González i la Paula Cotolí. L'Eduard ens parla sobre els tipus de discapacitats, el Cedric sobre que pensa que els alumnes de l'Institut Vilatzara vagin a l'escola d'educació especial Can Vila, la Marina sobre com es senten fent aquest projecte, la Sara i la Judith sobre que esperen quan portin el treball a Can Vila, i la Paula ens ensenya els materials que estan creant.

Quan ja he realitzat totes les entrevistes finals em falta fer la part d'edició, com he explicat abans, haig de tornar a retallar els vídeos i els àudios i així formant el documental final. Un cop estigui acabat el podrem trobar a la meva pàgina web del treball de recerca on més a baix trobarem el link.

Un cop fet tot el documental, arribem al punt de la pàgina web, on trobarem tota la informació necessària, imatges, vídeos... sobre tot el meu treball de recerca. El link de la pàgina web és:

www.dua.cat

8. Resultats

Finalment, el resultat que he obtingut amb aquest treball ha sigut la iniciació d'un petit documental, per causes que he dit abans sobre no poder realitzar un documental complet a causa del temps entre el projecte dels alumnes de 4rt i el meu treball de recerca.

Deixant això de banda, he obtingut el meu documental. He tingut diferents problemes que se'm posaven en el camí, com per exemple els àudios, els problemes de la càmera, i altres, però tot i així penso que he pogut arribar a l'objectiu que tenia pensat des de el començament d'aquest treball.

Per altra banda, també he obtingut més coneixement sobre el món del Disseny Universal d'Aprenentatge, si sóc sincera, abans de fer aquest treball no en sabia res. He pogut conèixer diferents tipus de discapacitats, saber que és la Lectura fàcil i els altres components del Disseny Universal d'Aprenentatge.

Aquest treball també m'ha ajudat a saber com crear un documental, quines són les parts importants, i que no és tan fàcil crear-ho com pot semblar.

Un fet important ha sigut la creació de la pàgina web, on la he realitzat, i també he creat els diferents tutorials per a poder ajudar a qualsevol persona que necessiti ajuda per poder crear la seva pròpia pàgina web.

Aquí podem trobar els resultats del meu treball de recerca:

www.dua.cat

9. Conclusió

Ja puc dir que he acabat el Treball de Recerca.

Jo vaig començar amb una idea completament diferent a la del meu treball, tenia en ment crear un canal de televisió. A dies d'ara penso que no podria haver fet res millor que decidir canviar el canal de televisió per el meu treball actual.

Quan vaig començar a fer-ho no tenia una idea clara de com acabaria aquest treball, no estava del tot segura, però haig de dir que el procés de crear-ho, cercar informació i les hores dedicades m'han fet canviar, radicalment, la idea.

Haig d'esmentar la part que més em va impactar del meu treball, la sortida a Can Vila. Aquella sortida va ser especial, un moment que mai oblidaré. La sensibilitat i la simpatia que poden transmetre aquelles persones és increïble, no importa que no et coneguin, siguis com siguis, mai et jutjaran.

Mirant tot el camí que he deixat enrere, em sento satisfeta del resultat final. Penso, que el meu documental, serà una bona eina per poder donar a conèixer tot el treball que uns alumnes poden aconseguir, que no només es quedarà en un simple treball d'institut, sinó que realment pot arribar més enllà.

10. Agraïments

Realitzar un treball de recerca no és tan fàcil com podem imaginar. De vegades pots estar bé perquè veus que el teu treball està encaminat, però altres vegades arribes a un punt on no trobes cap sortida i comença l'estrès.

Vull donar les gràcies a tots els alumnes del projecte de plàstica de 4rt d'ESO: Paula Cotoí, Judith Duard, Cedric Llopis, Eduard Francisco, Sara González, Hajar Mesbah, Lídia Moreno, Liza Mihhedko, Marina Calle, Paula Garcia, Marina Oliana, Ona Castellví.

Al meu tutor, Jesús Arbués, per ajudar-me, per confiar en mi i donar-me l'oportunitat de fer aquest treball, i per aguantar totes les qüestions diàries.

A l'escola Can Vila per la visita a les seves instal·lacions, i al professor Toni Seuma per la presentació i l'entrevista.

A l'Ana Risco per passar-me gravacions i el seu reportatge.

A la Desirée González per realitzar-me les fotografies.

I sobretot vull donar les gràcies als meus pares, per estar ajudant-me en tot el que he necessitat, i amb els seus consells, i amb els seus ànims, fer-me seguir endavant en els pitjors moments.

Simplement, moltíssimes gràcies a tots els que heu estat al meu costat al fer aquest treball, i que sense tots vosaltres el treball no hagués sigut igual.

Gràcies.

11. Webgrafia

Aprenentatge servei, <http://www.aprenentatgeservei.org/index.php?cm=02> (9 de gener de 2014)

Disseny Universal d'Aprenentatge , <http://recursosdua.wordpress.com/que-es-el-disseny-universal-de-laprenentatge/> (9 de gener de 2014)

Lectura fàcil, <http://www.lecturafacil.net/content-management/> (8 de gener de 2014)

Braille, [http://es.wikipedia.org/wiki/Braille_\(lectura\)](http://es.wikipedia.org/wiki/Braille_(lectura)) (14 de gener de 2014)

Lectura compartida, <http://sitiomrp.org/descargas/04compartida.pptx> PPT (14 de gener de 2014)

Teatre d'ombres, http://ca.wikipedia.org/wiki/Ombres_xineses (14 de gener de 2014)

Titelles, <http://ca.wikipedia.org/wiki/Titella> (14 de gener de 2014)

Pictogrames, <http://www.catedu.es/arasaac/index.php> (14 de gener de 2014)

Mòbil, [http://ca.wikipedia.org/wiki/M%C3%B2bil_\(escultura\)](http://ca.wikipedia.org/wiki/M%C3%B2bil_(escultura)) (14 de gener de 2014)

Documental,

http://catarina.udlap.mx/u_dl_a/tales/documentos/lco/tejada_s_jc/capitulo4.pdf (30 de desembre de 2013)

Web, http://es.wikipedia.org/wiki/P%C3%A1gina_web (6 de gener de 2014)

Programa eXeLearning, <http://exelearning.net/> (6 de gener de 2014)

Webs al punt cat, <http://websalpunt.cat/> (14 de gener de 2014)

Tipus de discapacitats, <http://www20.gencat.cat/portal/site/bsf/menuitem.cb7c44c1c72cf6b43f6c8910b0c0e1a0/?vgnextoid=479909480f5a4210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=479909480f5a4210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default> (15 de gener de 2014)

Multi discapacitat, <http://basicaespecial.minedu.gob.pe/contactenos/45-digebe/ebe-en-accion/estudiantes-ebe/132-multidiscapacidad> (15 de gener de 2014)

ANNEXOS

Annex 1

Institut Vilatzara

És un institut d'educació secundària obligatòria i batxillerat, situat a l'Avinguda Arquitecte Eduard Ferrés, 101, a Vilassar de Mar, Maresme, Barcelona.

Per trobar més informació sobre el centre aquí tenim la seva pàgina:

<http://agora.xtec.cat/iesvilatzara/intranet/index.php>

Escola d'Educació Especial Can Vila

És un centre d'ensenyament dependent de l'Institut Municipal de Serveis als Discapacitats. Està situada al barri de Lourdes de Mollet del Vallès, a l'entorn rural de Gallecs i al costat de la masia que li dóna nom.

L'adreça és: Camí de Can Vila s/n 08100-Mollet del Vallès.

Per més informació aquí tenim la pàgina web de l'escola: <http://www.canvila.org/>

Annex 2

PROBLEMES

Per començar el meu treball, el dia 18 de juny de 2013, vaig tenir una reunió amb la regidora de Vilassar de Mar, el meu tutor Jesús Arbués, una professora i dos alumnes de l'IES Pere Ribot. Aquesta reunió es basava en la creació d'una Guia jove de Vilassar de Mar, on posar tots els àmbits que podien ser interessants per tots aquells joves de 12 fins a 30 anys. El principal objectiu eren els joves de 12 a 14 anys i a partir d'aquí fer un formulari preguntant als joves quin és l'àmbit que més els hi agrada: lleure, esports..., i també si trobaven alguna cosa a faltar a Vilassar de Mar. A dia d'ara, no he tornat a saber res més sobre aquest tema.

Principalment, el meu treball tractava de crear un canal de televisió de l'institut. Per dur a terme el meu treball necessitava parlar amb alguna persona que hagués fet un treball similar al meu. Gràcies al meu tutor, que em va facilitar la pàgina web d'un institut, que s'anomena IES Malgrat de Mar, el qual havia creat un canal de televisió, Teleturró, em vaig posar en contacte via correu electrònic. El primer correu van trigar un temps en contestar-me, però un cop van contestar, el professor encarregat d'aquest treball es va posar en contacte amb mi i vam decidir quedar al seu institut el dia 11 de juliol de 2013 per poder parlar. Va arribar el dia 11 de juliol, i un cop allà em va proporcionar tot tipus de informació, treballs que ell havia fet per participar en algun concurs, com havia creat aquest canal de televisió... El que més em va impactar va ser com havien treballat els alumnes, com s'havien implicat en la manera de crear aquest projecte. En aquest institut tenen una Aula Oberta, que es basa en ajudar als alumnes que tenen més dificultats a l'hora dels estudis. Per ajudar-los van decidir que durant unes hores a la setmana en canvi de fer, per exemple Literatura, van decidir crear una assignatura que era el canal de televisió, i els puntuava com una assignatura més. Els alumnes es sentien més motivats a l'hora de fer-ho, ja que és més interactiu. Després d'ensenyar-me tota la documentació, va anar al punt clau que és la pàgina web. En aquesta pàgina web tenen tots els vídeos que ells han creat. Em va agradar molt la variació de temes que hi havia, tant de música, comèdia, manifestacions, cinema... Es centraven en l'institut però no de manera

avorrida, si no, tot lo contrari, incitava als alumnes, de qualsevol curs, a participar i enviar vídeos per aquest canal.

Un cop vam acabar de veure tot, el professor, em va donar idees sobre el que podia fer en el meu treball, i que si necessitava ajuda en la part pràctica podia comptar amb ells. Sincerament em van rebre molt bé, van ser molt amables.

Un cop vaig tenir les idees de com volia planificar el meu treball, vaig parlar amb la cap d'estudis del meu institut, Carme Garcia, per si em podia facilitar una llista de sortides per poder filmar a alumnes quan fessin diferent tipus de sortides, un abans i un després. Però, el principal inconvenient del meu treball va ser aconseguir una càmera de vídeo, la qual es pogués connectar un micròfon.

Primerament vaig preguntar als meus amics i família si en tenien, però no va haver sort. Vaig parlar amb el meu tutor i em va dir que parlés amb la ràdio del meu poble, Ràdio Vilassar. El dia 7 de novembre de 2013 vaig anar a la radio a preguntar si tenien alguna càmera que no utilitzessin per poder deixar-me, i em van dir que els hi dones el meu número de telèfon i que ja em trucarien. Seguidament vaig anar a Can Jorba, que és el centre de serveis per els joves del meu poble, però em van dir el mateix, que parlés amb els de la ràdio, i si no que parles amb el Jose Garcia, un noi que va col·laborar amb l'altre televisió de Vilassar, amb la sort que és amic meu. Vaig esperar a que hem diguessin alguna cosa els de la ràdio, fins dilluns dia 11 de novembre de 2013, i com de moment no em deien res vaig parlar amb el Jose Garcia que em va dir que parlés amb el Jose Vargas, que era el president de la televisió de Vilassar, i em va facilitar el seu número de telèfon. Vaig esperar fins la tarda, per si trucaven els de la ràdio, però no vaig tenir resposta. Llavors vaig decidir parlar amb el Jose Vargas i em va dir que esperes la resposta de la ràdio i si em deien que no que tornes a parlar amb ell i trobaríem una solució. Més tard vaig trucar a la ràdio i em van comunicar que no me la podien deixar. Minuts després vaig trucar al Jose Vargas, i em va dir que seria possible deixar-me-la, però en dies concrets, i que podria anar a fer proves de com utilitzar la càmera. Després d'aquesta trucada vaig sentir que per fi podia encaminar el meu treball, i començar a fer tot el treball pràctic, però el dia 15 de novembre de 2013 vaig decidir trucar al Jose Vargas per demanar-li la càmera per fer unes entrevistes, i

en la trucada em va informar que no me la podria deixar al final. Així que un altre cop em vaig trobar sense càmera.

Llavors vaig decidir trobar una solució, i vaig decidir utilitzar la meva càmera reflex Nikon D500 per filmar els vídeos i l'iphone per la gravació de veu, i un cop ho tinc posar la veu a sobre el vídeo per a que s'escolti millor, i així ho vaig fer, però l'objectiu del meu treball va canviar, ja no era crear un canal de televisió, sinó crear un documental sobre el projecte que estan fent uns alumnes de 4rt de la ESO sobre l'aprenentatge en les persones discapacitades.

Annex 3

ESQUEMA DOCCUMENTAL

1. Entrevistes:

- Lidia Moreno
- Liza Mihhedko
- Eduard Francisco
- Hajar Mesbah
- Paula Cotolí
- Judith Duard
- Ona Castellví
- Sara González
- Marina Oliana
- Paula Garcia
- Cedric Llopis
- Marina Calle
- Toni Seuma

2. Organitzar calendari entrevistes

3. Mirar documentals

4. Gravar reunió pares

5. Gravar presentació Toni Seuma

6. Gravar visita institut Mollet

7. Organitzar vídeos

Annex 4

REPORTATGE ANA RISCO

Més projectes socials als instituts públics

Els alumnes de quart d'ESO de l'INS Vilatzara de Vilassar de Mar estan duent a terme un projecte de col·laboració amb l'Escola d'Educació Especial Can Vila de Mollet del Vallès

Els joves de Vilassar estan preparant contes adaptats per a tot tipus de diversitats funcionals per facilitar l'aprenentatge i la participació a l'aula de l'alumnat de Can Vila

Per Ana Risco Mellado

La inclusió social de les persones amb discapacitat intel·lectual és un tema cada cop més latent a la nostra societat i que dia rere dia s'està treballant amb més intensitat des de diferents entitats. Ja no es parla només de millorar l'accessibilitat física i l'eliminació de barreres dins l'entorn comunitari, sinó també del canvi d'actitud social cap a aquest col·lectiu i de la creació d'un ampli ventall de serveis i prestacions socials. Malgrat això, encara avui queda un llarg camí per recórrer. Actualment, al territori català conviuen més de 500.000 persones amb diversitat funcional; d'aquestes gairebé 97.000 tenen un grau de disminució igual o superior al 75%, segons les últimes dades publicades pel Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya. Per tant, estem parlant d'un grup nombrós a la nostra comunitat.

Molta gent no és conscient de la rutina diària que envolta a les persones amb discapacitat i de totes les necessitats que presenten a causa de les seves capacitats. És per això que actualment molts centres d'ensenyament ordinaris engeguen activitats compartides amb organitzacions o serveis que tenen cura de disminuïts psíquics per a què els adolescents comprenguin l'existència de la diversitat i cooperin amb aquest àmbit. L'Institut de Secundària (INS) Vilatzara situat a la localitat costanera de Vilassar de Mar és un dels centres educatius que està realitzant un projecte social d'aquestes característiques. L'objectiu del treball és sensibilitzar als alumnes i mostra'ls-hi una altra realitat a més a més de desenvolupar un projecte dins l'entorn real que pugui arribar a millorar la qualitat de vida d'aquest grup social.

Un treball acadèmic amb valors solidaris

L'INS Vilatzara, guanyador del primer premi "Accés" 2009 de la *Fundació Salas* per Treball de Recerca, vol tornar a destacar en l'àmbit social i durant aquest curs està duent a terme un projecte molt ambiciós sota el títol "De nois ordinaris a nois extraordinaris". Es tracta d'un propòsit de cooperació amb l'Escola d'Educació Especial Can Vila de Mollet del Vallès. Els membres d'aquest treball solidari són els alumnes de l'assignatura de quart d'ESO anomenada "Projecte de Recerca" que han cursat primer l'optativa "Visual i Plàstica", departament que va arrencar la iniciativa. Amb la supervisió i ajuda d'un coordinador, la tasca d'aquests joves és

crear diferents tipologies d'un mateix conte amb l'objectiu de que qualsevol persona sigui capaç d'interpretar-lo. I és que els alumnes de Can Vila no treballen amb llibres educatius ni amb unitats didàctiques com es fa a tots els centres d'ensenyament ordinaris, sinó que fan servir contes per explicar els temes que es volen tractar a classe. La raó d'aquest funcionament és la no adaptació dels continguts de la majoria de llibres del mercat a les necessitats de les persones amb discapacitat. Cal remarcar que aquest no és el primer projecte adreçat a persones amb diversitat funcional que desenvolupa el centre. Col·laboracions diverses, com per exemple amb la *Fundació Privada El Maresme*, denoten que a l'institut públic la inclusió social és un tema molt present a les aules.

El que vol fer l'INS Vilatzara, específicament, és crear un material basat en el "Disseny Universal d'Aprenentatge" i que compleixi les expectatives que proposa el pla "Tecnologies per a l'Aprenentatge i el Coneixement" (TAC). D'aquesta manera, tothom podrà accedir sense problema als continguts del conte i s'intentarà trencar amb les dificultats que actualment tenen les persones amb discapacitat per a poder gaudir de les facilitats que proporcionen les noves tecnologies (mínima possibilitat d'accés). Per aquesta i altres qüestions, el projecte ha estat seleccionat a la setena convocatòria d'ajuts per a la realització de projectes d'*Aprenentatge i Servei*, una proposta educativa que combina processos d'aprenentatge i de servei a la comunitat; això ha d'estar articulat en un sol projecte en el qual els participants es formin treballant sobre necessitats reals de l'entorn amb l'objectiu de millorar-lo.

Disseny Universal d'Aprenentatge (UDL)

Conjunt de principis perquè el desenvolupament del currículum doni a totes les persones **la igualtat d'oportunitats per aprendre**.

Proporciona un pla per crear objectius d'ensenyament, mètodes, materials i avaluacions que funcionen per a tothom - no es tracta d'una única manera per a tots, sinó d'enfocaments flexibles que poden ser personalitzats i ajustats a les necessitats individuals. L'UDL té fonamentalment tres principis : proporcionar múltiples mitjans de representació, mitjans per a l'acció i l'expressió, i mitjans de compromís

Tecnologies per a l'Aprenentatge i el Coneixement (TAC) Instrument per a formalitzar la integració plena de les tecnologies en un centre educatiu

Els contes triats per executar aquest propòsit són: "El Peix d'Or" i "Les 5 cabretes". Ambdues narracions estaran en diferents formats amb la intenció de cobrir els diferents tipus de diversitat funcional existents. Per això, els alumnes del Vilatzara hauran de treballar els següents aspectes: la lectura fàcil (tècnica de redacció orientada per les persones amb dificultats de comprensió lectora); l'alfabet Braille; la lectura compartida (tècnica de redacció que permet accedir amb la vista, el tacte i a vegades l'olfacte); el teatre d'ombres a partir de cartró rígid; elaboració de titelles, mòbils i pictogrames; gravació del conte amb àudio i ús d'efectes sonors; i creació del conte en suport multimèdia per aconseguir la versió interactiva.

Parlem amb en Jesús Arbués

Coordenador del projecte "De nois ordinaris a nois extraordinaris", cap del Departament de Visual i Plàstica de l'INS Vilatzara, creador de cursos d'informàtica educativa per l'XTEC i la Conselleria d'Educació de les Illes Balears i membre del grup de treball "Inclusió Digital" del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Els creadors d'aquests contes tenen un espai interactiu a Internet on tothom

pot veure el procés d'aquesta experiència tant acadèmica com personal. A partir del mes de novembre d'aquest curs 2013-2014, els membres del projecte van començar a tractar temàtiques sobre la inclusió social i les diferents tècniques de redacció de textos que hi ha actualment adaptades per a persones amb discapacitat. Tot això ho han anat recopilant assíduament al blog de cada conte. "Els alumnes actualitzen ells mateixos les entrades. A partir de les xerrades i activitats que es fan a classe escriuen un petit article i penjen algunes imatges que han obtingut", explica el coordinador del projecte i el cap del Departament de Visual i Plàstica, Jesús Arbués.

Consulta els blogs:

<http://elpeixdor.blogspot.com.es>

<http://les5cabretes.blogspot.com.es>

Els objectius del treball "De nois ordinaris a nois extraordinaris" són diversos: oferir als joves d'ESO propostes de projecte que es puguin integrar dins l'entorn real i de forma immediata, sensibilitzar al grup sobre les necessitats de les persones amb discapacitat, donar la possibilitat a l'alumnat de desenvolupar les seves capacitats a través del treball i l'esforç personal, potenciar l'ús pedagògic de les TAC i per acabar, conèixer diferents realitats escolars dels alumnes que formen part d'aquest projecte. Però el treball no només consisteix en crear aquests dos contes adaptats; un cop enllestits, ells mateixos hauran d'explicar-los als alumnes de l'escola Can Vila per poder viure en primera persona l'experiència i ensenyar tota la feina feta durant el curs. La presentació del material es realitzarà al mes de maig, però aquesta no és ni la primera ni la segona trobada entre els dos centres educatius.

-Perquè vau triar els contes "El Peix d'Or" i "Les 5 cabretes"?

-Els alumnes estan dividits en dos grups per facilitar la feina i per això tenim dos contes. Aquestes dues narracions varen ser triades, ja que en un dels grups hi ha una noia provinent de Rússia i a l'altre hi ha una noia del Marroc. "El Peix d'Or" és una adaptació d'un conte popular rus i "Les 5 cabretes" (originalment *Les 7 cabretes*) l'hem creat a partir d'una recopilació de contes populars de tradició oral àrab.

-Personalment, quin és l'objectiu del projecte?

-El que vull ensenyar als meus alumnes és l'existència d'una altra realitat. També sensibilitzar-los, però a vegades aquest mot es relaciona amb "pena" i jo vull anar més enllà. D'altra banda, un dels objectius és que aquest projecte social incrementi la motivació de l'alumnat pel treball i, conseqüentment, el nivell d'esforç a l'hora d'elaborar els materials. Jo crec que d'aquí pot sortir quelcom molt maco. Ja hem fet molts Treballs de Recerca amb alumnes de segon de Batxillerat sobre discapacitats, però mai tan útils com aquest. Esperem que funcioni.

-Quin és el procediment de treball que es segueix?

-Primer de tot, vaig decidir portar a l'institut un professor de Can Vila perquè expliqués una mica als alumnes "qui forma part de l'escola" i que així, es fessin una idea inicial pel que fa al perfil de persones per les quals treballarien. Això també ho vaig fer perquè la primera vegada que jo vaig anar allà vaig sortir bastant "tocat" i no volia que ells quan visitessin el centre al mes de desembre anessin amb els ulls tancats. Aquesta visita dels alumnes a Can Vila va ser molt important per experimentar en primera persona com es fa una classe a l'escola (la qual és molt diferent al tipus de sessió que ells fan a l'institut i a la que ells estan acostumats). La trobada va servir per establir un primer contacte amb els nens i nenes de Can Vila perquè al mes de maig seran ells qui faran la classe a aquests alumnes a partir dels contes que han creat. Vull que els treballs i les manualitats que facin a l'aula tinguin un sentit i que les puguin aplicar a la vida real.

-Quin tipus de subvenció us ha donat el Centre Promotor d'Aprenentatge i Servei?

-El Centre Promotor d'Aprenentatge i Servei subvenciona treballs que tenen un sentit. Ens van donar 500 euros que ens serviran per pagar els autobusos que ja hem fet servir i farem servir pels desplaçaments dels alumnes entre l'institut i Can Vila. Aquests diners també ens ajudaran a pagar el material que hem comprat per realitzar els contes. D'altra banda, ens hem presentat a un concurs que es diu *Contesdelmon.org*, però encara no s'han deliberat els guanyadors.

Primer contacte amb Can Vila

El professor de primària de l'Escola d'Educació Especial Can Vila, Toni Seuma, va donar una xerrada a l'INS Vilatzara el passat 11 de desembre per informar a tots els participants del treball sobre el funcionament de l'escola i qui forma part d'ella abans de la seva visita. El convidat va començar pel més bàsic: definir el centre. A continuació, va voler deixar molt clars els dos objectius principals de l'escola: en primer lloc, des de Can Vila s'intenta que tots els alumnes aconseguixin la màxima autonomia en tots els aspectes personals, socials i educatius (partint de les capacitats que té cadascú) com per exemple, els hàbits de neteja, menjar, vestir-se, dominar la moneda per anar a comprar, saber com funciona el rellotge o com agafar un transport públic. I en segon lloc, però no menys important, desenvolupar al màxim aquestes capacitats per tal d'aconseguir la plena integració dins la societat.

Durant el col·loqui va aparèixer la comparativa entre la situació de les persones amb discapacitat fa trenta anys i l'actual. La gran xarxa d'entitats socials que tenen cura i vetllen per la qualitat de vida de persones amb disminució psíquica és una realitat no molt llunyana. I és que com afirma Seuma: "La gent amb discapacitat no sortia de casa perquè la família s'avergonyia. Tenir una persona amb aquest tipus de problema es considerava un càstig. Sort que ara això ha canviat". Tot i això, el professor va puntualitzar que cal seguir avançant i treballant en les mancances del sector, ja que per exemple una problemàtica actual és la no adaptació de moltes activitats d'oci per a les persones amb diversitat funcional; "Trobar un lloc on els nens i nenes puguin fer música o esport després de l'escola es converteix molts cops en un repte".

Can Vila

L'escola es troba situada en un entorn rural allunyat del nucli urbà del poble de Mollet del Vallès. Can Vila és una escola d'educació especial de caire municipal i que depèn de l'*Institut Municipal al Servei dels Discapacitats*. El centre atén a nens i nenes d'edats compreses entre 3 i 18 anys (amb possibilitat d'allargar l'escolaritat fins els 20 anys si hi ha manca de sortida laboral o si els centres ocupacionals, centres de treball especialitzat i residències estan plenes) i es compona de sis nivells: Atenció i Educació Integral, Educació Infantil, Habilitats Bàsiques d'Interacció amb l'Entorn, Primària, Secundària i Transició a la Vida Adulta. Actualment, Can Vila té 116 alumnes repartits en 20 grups (4 grups amb persones més afectades). Els alumnes presenten deficients psíquics (reconeguts pel *Centre d'Atenció a Disminuïts* i amb un mínim del 33% de disminució) amb diferents patologies associades. Per atendre a tots els membres, l'escola compta amb 48 professionals, que no només són professors amb formació centrada en l'educació especial, sinó que també hi ha psicòlegs, pedagogs, fisioterapeutes, logopedes, infermeres, etc. Hi ha dos alumnes i mig per mestre (aquesta ràtio ve donada per les necessitats que tenen els nois i noies de l'escola), cada mestre té el seu grup, però a més a més, cada dos grups hi ha un educador que serveix com a suport al professor.

Un cop explicada la panoràmica de l'escola i de l'àmbit de la gent amb discapacitat, les inquietuds i les preguntes dels alumnes van començar a sorgir. La primera en trencar el gel va ser la Marina Ollana amb la següent pregunta: "Toni, quan vas començar a treballar a l'escola et va impactar o ja estaves mentalitzat amb el que et trobaries gràcies als teus estudis?". Seuma va respondre que durant les pràctiques curriculars dels seus estudis de Magisteri ja va tenir l'opció d'estar a Can Vila i, que al principi, sí que li va causar impacte, però que això depèn del grau de sensibilitat que tingui la persona. També va afegir que la impressió augmenta quan vas al Nivell d'Atenció Integral que és on estan els més afectats i que disminueix, per exemple, quan visites el Nivell de Secundària.

Després que la Marina obrís el torn de preguntes, els companys i companyes es van animar i van preguntar tots els seus dubtes. Qüestions com ara "Podrem interaccionar amb els nens i nenes quan anem a l'escola o només serem mers espectadors del que es fa a classe?"; "Quin tipus d'esport fan els alumnes tenint en compte les seves capacitats?"; "Els alumnes saben que vindrem?, com reaccionaran?"; "Quins suports a part de contes utilitzeu per fer les classes?" o "Quan parles de trastorns exactament què vols dir?" fan referència a alguns dels temes que els alumnes van plantejar a la xerrada. Seuma, va respondre a totes les preguntes sintetitzant al màxim alguns assumptes perquè poguessin ser entesos amb facilitat i perquè no creessin un gran impacte. Tot i així, l'explicació del conferenciant sobre algunes temàtiques no va deixar indiferent a cap dels oients: "La majoria dels alumnes a l'escola es mediquen per crisis epilèptiques, trastorns psicòtics, etc. Per nosaltres això no són casos estranys, és molt freqüent a les aules". Seuma va donar per tancada la reunió quan va sonar el timbre de l'institut, però abans d'acomiar-se va desitjar el millor a tots els alumnes amb el projecte.

El professor de primària de l'Escola d'Educació Can Vila, Toni Seuma, donant una xerrada a l'INS Vilatzara

Visita a l'escola

A les 10 en punt del matí del passat 17 de desembre arribava l'autocar de l'INS Vilatzara als terrenys que emplacen l'escola Can Vila. Un grup de nois i noies nerviosos i entusiasmats van començar a baixar del vehicle encara en marxa. A poc a poc i amb ordre van anar entrant al menjador de l'escola on la cap d'estudis del centre i una professora de

la casa els hi van donar la benvinguda i els van presentar què és el que anaven a veure i amb quins alumnes tractarien durant la jornada. Els alumnes estaven callats i escoltaven amb atenció tot el que es deia a la sala. Un cop acabat el parlament, els vilassarencs es van dividir en diferents grups, els quals visitarien diversos cursos i classes del Nivell d'Atenció Integral, Infantil i Primària del centre. Un grup de l'INS Vilatzara, una classe de l'escola Can Vila.

Un grup format per sis noies varen anar a parar a una classe de primària. Quan van entrar i van veure als set nens i nenes que serien els seus alumnes al mes de maig es van quedar quietes a la porta i van començar a analitzar la situació fins que la mestre de la classe els hi va dir que es podien treure els abrics i que podien seure on volguessin. L'aula estava plena de dibuixos i fotografies com qualsevol classe de primària d'una escola ordinària; dibuixos que explicaven quins passos calia seguir en tasques diàries com per exemple, rentar-se les dents. A més a més de la professora de la classe hi havia dues educadores de suport; fet que va causar impacte a les noies del Vilatzara pel nombre reduït d'alumnes que hi havia. Quan ja totes estaven llestes per absorbir la màxima informació –fins i tot, una d'elles prenia apunts– la mestre inicià la classe, no sense abans recitar la cançó que canten tots els dies de l'any només seure.

El conte que tocava fer aquell dia era el del "Elefant Elmer". La professora va engegar la narració amb molt d'èmfasi i energia, qualitats que va mantenir en tot moment. A estones, s'ajudava de titelles i d'un llibre amb diferents pictogrames i lletres ben grosses. Les noies del Vilatzara no varen deixar de parar atenció ni un segon. De tant en tant, s'escoltava un petit xiuxiueig quan entre elles comentaven alguna acció o tàctica de la mestre i l'anotaven per a tenir-la en compte al mes de maig quan elles explicaran el seu propi conte als mateixos nens i nenes que ara eren a la classe. Una de les nenes no tenia llenguatge i per això, la professora s'adreçava a ella amb els plafons plens de pictogrames, acte que van apuntar ràpidament les noies. Quan el conte es va acabar, els nens i nenes es van quedar amb les educadores jugant

amb plastilina i la mestra es va dedicar a respondre totes les preguntes que tenien les noies. Els hi va explicar quines tècniques feia servir a l'hora de narrar els contes. Elles van demanar ajuda i consells per redactar el conte que estan preparant i així adaptar-lo de la manera més adient. Un cop totes les qüestions van ser respostes les noies no van dubtar en preguntar si podien jugar amb els nens i nenes. La resposta va ser òbvia. Felicitat i diversió radiaven entre els alumnes de Can Vila i el grup del Vilatzara. Tots reien i feien figures conjuntament amb la plastilina. Fins i tot, les alumnes d'ESO es van fer fotografies per recordar l'experiència i tanmateix per penjar-les al seu blog. Quan la cap d'estudis de Can Vila va entrar a l'aula per recordar que l'hora havia acabat, les noies es varen posar tristes, però es van acomiadar dels nens i nenes amb efusivitat fent-los saber que al mes de maig tornarien a ser amb ells.

Grup de noies de l'INS Vilatzara escoltant els consells i indicacions per a preparar la classe del mes de maig

Tots els grups del Vilatzara es van reagrupar un altre cop al menjador de l'escola on l'aventura havia començat. Allà tothom va aportar als seus companys i companyes les experiències viscudes durant el matí a més a més de preguntar diverses qüestions a les mateixes dues persones que els hi havien donat la benvinguda a l'inici del dia. A continuació, els nois i noies del Vilatzara van visitar la part de l'escola destinada al Nivell de Secundària –mateix nivell al que ells pertanyen– on van poder parlar amb alumnes de la seva edat i compartir vivències. Tots estaven molt emocionats i a jutjar per les seves cares de felicitat, estaven vivint un moment molt enriquidor. L'experiència viscuda a l'escola d'educació especial Can Vila ha servit perquè els joves vilassarencs coneguessin més als nens i nenes per qui estan fent els contes i recopilassin informació sobre com fer la classe del mes de maig, quan serà l'hora de la veritat. Aquest va ser un pas més per passar “De nois ordinaris a nois extraordinaris”.

Què diuen els protagonistes de la seva experiència?

Marina Oliana, 15 anys Premià de Mar	Liza Mihhedtko, 15 anys Vilassar de Mar
<p>“La meva experiència a Can Vila ha estat una mica impactant al principi. Penso que són nens molt petits perquè hagin de passar tot això. Veus a la gent que està bé i ho comparés i et causa molt impacte. És estrany, ja que no ho havia viscut mai tan a prop, mai tan directe. El primer que t’imagines és que seran entremaliats, però no és així, es porten molt bé. No m’ho imaginava. A mi els nens petits sempre m’han agradat molt i des de petita que he volgut ser professora. Llavors, saber que els materials que faríem serien per a alumnes d’infantil o primària ja va ser una gran motivació personal. Però ara, amb el contacte que hem establert amb els nens i nenes de l’escola a la visita estic molt més motivada per a realitzar el treball i esforçar-me encara més en fer tots els materials perquè els hi agradi als alumnes”.</p>	<p>“En un primer moment, quan hem entrat a l’aula jo m’he quedat molt impressionada. M’he quedat mirant als nens i nenes que estaven asseguts a les seves cadires durant un parell de minuts sense fer res més. Però un cop començada la classe, hem vist com treballaven i com es desenvolupaven dins una sessió. Amb això hem pogut comprovar que realment aquests nens i nenes es diverteixen i gaudeixen com qualsevol gràcies al treball de la mestre i les educadores que fan tot el possible per ajudar-los i que es sentin còmodes. Nosaltres hem tingut la sort de néixer amb totes les capacitats, però ells no, i per aquesta raó nosaltres els hem d’ajudar en tot el possible. Des del meu punt de vista, aquest projecte és molt motivador perquè ens aporta una gran experiència personal i també un gran cúmul de felicitat”.</p>

Marina Calle, 15 anys Vilassar de Mar	Lidia Moreno, 15 anys Vilassar de Mar
<p>“Venir a l’escola d’educació especial Can Vila és una experiència que t’omple el cor i que saps que mai oblidaràs. Haver estat avui aquí fa que vulgui ajudar encara més a aquests nens i nenes del que abans ja volia fer-ho. Personalment, aquest projecte m’ha obert els ulls, m’ha ajudat a veure el que tinc i a valorar que sóc molt afortunada. A més a més, he pogut comprovar que ajudar als altres et fa sentir millor interiorment i et fa una mica més feliç”.</p>	<p>“Visitar l’escola Can Vila m’ha servit per adonar-me de que sóc molt afortunada. He de donar gràcies per tot el que tinc. Jo no tenia massa clar què volia ser de gran i venint aquí he vist que, probablement, aquesta sigui una opció perquè surto molt contenta i molt feliç. Ajudar als demés és el que realment m’agrada. D’altra banda, assistir a una classe també ens ha servit per saber com treballar els contes i com fer la sessió al maig. Ara tinc moltes més ganes de seguir”.</p>

Un projecte com a exemple a seguir

Per pal·liar el risc d'exclusió social al qual estan exposades les persones amb diversitat funcional és molt important la realització d'activitats compartides entre entitats que tenen cura d'aquest col·lectiu i centres d'ensenyament ordinaris com fa el projecte "De nois ordinaris a nois extraordinaris". Que els adolescents prenguin la seva primera pressa de contacte amb l'entorn de la discapacitat dins l'àmbit educatiu és una manera de facilitar i agilitzar que la societat es doni compte el més aviat possible de les necessitats que requereixen aquestes persones. D'aquesta manera, ajudarem a avançar en el procés d'integració d'aquest col·lectiu dins la nostra comunitat. Iniciatives com la de l'INS Vilatzara evidencien la voluntat solidària de moltes persones per millorar la realitat, un exemple que pot servir com a inspiració a altres centres d'ensenyament ordinaris.

Amb les experiències viscudes pels quatre testimonis entrevistats ja es poden entreveure els primers resultats del projecte de col·laboració entre l'INS Vilatzara i l'escola Can Vila sobre els alumnes de quart d'ESO: motivació per treballar, per esforçar-se encara més en els contes, per cooperar amb les persones amb diversitat funcional o sorgiment de possibles sortides laborals. I aquest encara és el principi d'aquesta aventura. Haurem d'esperar al mes de maig per veure en els blogs dels joves estudiants com acaba aquest projecte tan especial.

Annex 5

ENTREVISTA TONI SEUMA

1. Quina és la teva feina?

Mestre de primària a l'escola Can Vila de Mollet.

2. Què és el que més t'agrada de fer a l'escola?

M'encanten les matemàtiques.

3. Per què vas decidir ser mestre? Sempre havies volgut dedicar-te a això?

No, abans de treballar a l'escola treballava en un laboratori de farmàcia i hi havia un noi amb necessitats educatives especials i va ser el moment que vaig decidir fer magisteri ja que m'agradava, però a l'estar amb aquell noi em va fer decantar cap a educació especial, per què trobava que amb ell em faltaven eines per poder donar-li respostes a les seves demandes.

4. Actualment, en quin punt es troba aquest treball?

La feina de mestre d'educació especial, degut al poc material que tenim, és intentar cada vegada formar-se més i sobretot anar creant materials per poder donar respostes a les seves necessitats. S'ha fet molta feina en educació especial, però encara hi ha molta feina a fer.

5. Què cal millorar?

Que els nois que estan a l'escola d'educació especial tinguin més sortides laborals, més facilitat per fer activitats extraescolars, que certs alumnes no arribin tant d'hora a l'escola... Molta feina per fer.

6. Creu que ha millorat alguna cosa aquests anys enrere?

I tant, dels últims quaranta cinquanta anys enrere, pensem que molts d'aquests alumnes fa cinquanta anys estaven tancats a casa perquè per a les famílies era una vergonya, i a dia d'avui que hi ha nois que tenen la seva feina, viuen integrats en un pis tutelat, tenen el seu lleure també, i és molt evident que ha hagut una gran millora.

7. I per acabar, ha hagut alguna influència amb les noves tecnologies respecte l'educació?

S'utilitza molt, des de el departament de logopèdia s'ha introduït molt els Ipad, hi ha dues companyes que han creat una aplicació amb codis QR, la pissarra digital que ens ajuda molt com a eina ja que ens vam trobar que amb els ordinadors la feina anava molt limitada.